

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

15. Dies Februarii. Ibi erit fletus ex dolore, & stridor dentium ex furore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

bus. Sed in hoc uno stupidus es, ut in aliis impro-
nasutus sis. Verum eluceſcet aliquando illa dies, quæ
stuporem illum tuum damnabis acriter, & plorabis
acrius: & modò dum id cum aliquo tuo incommo-
do licet, damna certè, & luge; tibi que perſuade cor-
pus hoc mortale eſſe veluti vas Animæ. Vafa ſi bene
olent vel malè, id acceperunt ab unguentis, & fumo
ſuis odoribus, qui in illis reconditi aliquando fuerunt.
Fac igitur in Animæ tuæ vaſculum non immitte
niſi myrrha pœnitentiæ ſalutaris, niſi thus piæ, &
ardux orationis, niſi thymiana eximie cuiuſdam
egentes beneficiæ, aliarumque virtutum, à quibus
poſſis eſſe Chriſti bonus odor, primum in hoc
ævo mortali, tum etiam in beata aternitate.

Quantus erit mœror, perſtabit ubi omnia fœtor.

15. DIES FEBRUARII.

Ibi erit fletus ex dolore, & ſtridor dentium
ex furore. *S. Bernard. in Serm.*

Pœna vi. I.
ſus.

UT oculos avertas ne videant va-
nitatem, ſed ut oculi tui ſem-
per ſint ad Dominum, qui te
diligat ut pupillam oculi; propone tibi atroces,
quibus oculi cruciabuntur ſub terra, illorum,
qui [a] oculos ſuos ſtatuerunt declinare in ter-
ram. Primum oculi eorum moleſtiſſimo afficien-
tur dolore ex ſulphureo fumo qui denſus, ac teter
exhalabitur ex ſtagno, in quo ardebit infelix Baby-
lon;

[a] *Pſal. 16. 11.*

lon : sed multò maximè illorum oculos dæmones
terribilibus spectris infestabunt, quia varias horribi-
lium monstrorū imbuent formas, nunc onocenta-
uri, nunc lamia, nunc erycii, nunc milvi, nunc dra-
conis, nunc leonis, ut illos territent. Certè D. Chry-
sostomus asserit, [a] tam horribilem, ac spurcam
esse dæmonis speciem, ut si Deus promitteret *formi-
dabilem illum suum, ac horrendum aspectum ostende-
re*, mente continuo dimoveremur, & solutis artuum
compagibus evolare anima è corpore. Illas tamen
portentosas larvas indefinenter intuebuntur. Nam
ignis tartareus tantum inter fumidas nubes lucis o-
stentabit, ut miseri nil aliud oculis haurire possint,
nisi quod visum aut terrore afficiat, aut dolore affli-
gat. Videbunt igitur præter horribilem Inferorum
litum, formidabiles dæmones, horribilia spectra, ter-
ribilia simulacra, luctificas larvas, tetras mortis ima-
gines, inamænos spiritus. Videbunt, inquam, & vi-
dendo contremiscent, serpentem illum antiquum,
colubrum tortuosum, Mammonam inquam, Sata-
nam dolosum, Asmodæum cruentum, Belial perva-
sum, Beelzebub dæmoniorum Principem, Beel-
mot illum immanem, & Leviathan cujus [teste Job]
[b] *Sternutatio splendor ignis &c. de cujus ore proce-
dunt lampades, & de naribus fumus, cujus halitus
prunas ardere facit.*

II. Cùm Balthasar Rex accumberet cum opti-
matibus regni sui, & concubinis mensæ, ecce tibi,
vidit manum scribentem arcanos aliquos chara-
cteres. Quo prodigio ita territus fuit ut dicat sa-
era historia : [c] *Tunc facies Regis commutata est,*

[a] In Psal. 41. [b] Job. 41. [c] Dan. 5.

*Et cogitationes ejus conturbaverunt eum, & compa-
renum ejus solvebantur, & genua ejus ad se invicem
collidebantur. Quæ obsecro, tanti terroris causa? Vi-
dit manum scribentis in pariete, sed hominis. Quis
unquam vidit manum hominis sic timeri à Rege?
leonis, si ursi, si draconis ungues vidisset, causa
qua formidinis fuisset. Sed unius hominis dextera
quid tantus Dynasta sic metuat, ad cujus autum mo-
sexcentæ alæ equitum advolassent subsidio? Ecquid
illa tam formidanda manus armorum tulit? Nil mihi
calamum quo scripsit. Ad pennam scriptoriam vi-
rum, ne dicam Regem expallescere? Si trigeminam
Joabi lanceam: si romphæam Cherubi ignitam in
unum vibrari vidisset. Quod si Rex inter mille opti-
mates, in medio tot famulantium grege, ita timuerit
unicam hominis scribentis manum, quantum impu-
in illa tenebrosa caverna constituti horrebunt, dum
videbunt non unam hominis manum, sed tot min-
ces leonum ungues, hiantes draconum fauces, pe-
rentes luporum rictus, fumantes monstrorum na-
res, exertos molossorum dentes?*

III. Monachus quidam animam agens, dæmo-
nem adstantem videbat, hic ille terrore quodam re-
pentino correptus fuit adeò gravi, ut facies immu-
taretur, & in toto corpore inusitata, & terrificæ quæ-
dam symptomata cernerentur; tum sibi redditus dixit
adstantibus fratribus: Fratres mei verè vobis affir-
tam terribilia esse monstra illa tartarea, ut si mundus
rotus igne sulphureo, & ære liquefacto, & bullienti
plenus esset, mihi que eligendi optio daretur, ut vel
per medios hosce ignes transirem, vel iterum semel
tantum monstra ista intuerer, multo libentiùs prius,
quàm

Febru
quàm
ipla ge
oculo
culi il
bant h
quace
imagi
rum c
domic
gnum
postea
peccet
ne illio
Est

Fame
m

Fame
fitis.

cessita
gravi
fames
re ser
nequ
nequ
Ne t
que d

Februar.

Tessera.

125

quàm posteriùs eligerem. Tolerabilior est damnatis ipsa gehenna, quàm horum intuitus. Converte nunc oculos ad tuos oculos, & cautè illos aperi. Quia oculi illi qui ad impudicos intuitus laxatis excurrerant habenis, qui furtiva libidinum negotia per loquaces procurabant nurus, qui contuendis fœdis imaginibus sese oblectabant, horribilium spectrorum contuitu infestabuntur, aspicient terribile illud domicilium, illum squalentem carcerem, istud stagnum inundans incenso sulphure. Sit tibi igitur, ne postea patiaris, in hac vita horror, & metus ne oculis pecces, sit dolor, metus, & fletus postquam peccasti, ne illic te præcipites, ubi

Est dolor atque metus, perque omnia secula fletus.

16. DIES FEBRUARI.

Fames durissima necessitatum, deformissima malorum. *Quint. declamat. 12.*

Fames & I.
fitis.

SI in omni, qua premimur necessitate, durissima sit fames: ultimam necesse est esse damnatorum necessitatem, ubi & non tantum quod leve, sed quod gravissimum, omnium bonorum erit perennis fames. Quia illorum lingua, & palatum humore semper aliquo imbuentur, sed tam amaro, ut neque fuligo, neque fel, neque rutha, neque aloës, neque absynthium illi æquari ullo modo possint. Ne tamen putemus eos omni prorsus cibo, potuque destituendos, exponit nobis Moyses, quis illo-
rum